

EGY ÉLETRE SZÓLÓ ÉLMÉNY, EGY MÁS VILÁG:

ISZTAMBUL, TÖRÖKORSZÁG

2007-2008 őszi félév

BEVEZETÉS

Mielőtt megérkeztem volna Törökországba, Isztambulba, igen sok jó tanácsot kaptam ismerősöktől, tanároktól, évfolyamtársaktól. Főleg azzal kapcsolatban, hogy mivel lány vagyok, nagyon vigyázzak kint magamra, mivel igen nagy figyelemmel vannak a szőke külföldi lányok iránt a helyiek. Konkrétumot azonban senki nem tudott mondani, ugyanis én vagyok az úttörő Törökország tekintetében, a Budapesti Műszaki Főiskolán.

Ez után a rövidke ismertető után, remélem a többiek, már nem fognak eltévedni ebben a nagyvárosban, valamint hogy sokkal rutinosabban fognak mozogni a kerületek között, az elsöre igen nehezen átlátható tömegközlekedési járművekkel. Azért hozzá tenném nem megtanulhatatlan, csak egy jó térkép kell hozzá, amit Isztambulban mindenhol árulnak, csak ne ezen akarjunk spórolni! Én személy szerint a térképemet külföldön szereztem be, mivel beláttam, e nélkül egerke vagyok a labirintusban. Ekkor el is követtem egy hibát, hogy egy turistákkal teli helyen vásároltam meg a térképet 15 török líráért (YTL) – 1 török líra kb. 133 Ft-nak felel meg –. Később azonban kiderült, hogy a Grand Bazaar-ban 10 YTL-ért megkaptam volna, sőt, kisebb fajta alkudozással ezt még lejjebb tornázhattam volna.

ISZTAMBUL

Kiutazás

Kiutazás előtt egyénileg kell biztosítást kötni. Mivel Törökország nem tagja az Európai Uniónak, az Országos Társadalombiztosítási Központban nem lehet biztosítást kötni, Törökországi tartózkodásra.

Amennyiben a biztosítás megvan, nem kell meglepődni, ha a repülőjegy ára a fellegekben van. Nyáron ez szinte elkerülhetetlen, de meg lehet próbálni a 3 hónappal utazás előtti jegyvétellel. Viszont mivel nem sok járat megy Isztambulba, ne várjunk csodát.

Isztambulnak 2 reptere is van. Atatürk reptér – ami nagyobb –, valamint a Sabiha Gökçen reptér. Utóbbira nem jár minden repülőjárat, viszont közelebb van a Maltepe Egyetemhez. Aki ide érkezik, annak több az esélye, hogy a reptérre, elé megy egy szerviz kocsis. Míg ha az Atatürk reptérre érkezik, úgy több megoldás is kínálkozik, hogy eljusson az egyetemre. Viszont a legegyszerűbb, ha a Havaş buszra felszáll, amiért 15 YTL-t kell fizetni, az az egyetem közelébe viszi, ahonnan szerviz kocsit, ha kér, akkor az ingyenesen az egyetemre szállítja. Ezt azonban előre le kell beszélni a koordinátorral, hogy tudja intézni a kocsit!

Az egyetemre való megérkezés után 30 napon belül minden erasmusos hallgatónak jó párszor, szerencsés esetben 2 alkalommal kell befáradnia a Központi Rendőrsre, hogy kiváltsa a tartózkodási engedélyét. Mi nem tartoztunk a szerencsésebbek közé, ugyanis az ottani igen erősen kedvelt bürokratikus rendszer, a hatalmas, kigyózó sorok, valamint egy ebédszünet közbeiktatása miatt, háromszor kellett visszafáradnunk a kapitányságra. Itt összesen 90 YTL-t fizettem, hogy kiállítsák az irataimat. Ami viszont jó volt benne, hogy szerviz kocsival, kisbusszal vittek minket ilyen helyekre, valamint vittek vissza az egyetem területére, ahol több erasmusosnak adtak szállást.

Isztambuli élet

Törökország legnagyobb kereskedelmi és idegenforgalmi városa. Területileg vetekszik egész Magyarországgal, lakossága pedig, közel kétszerese. Látnivalókban nem szenved hiányt, úgy 1-2 hónap alatt kényelmesen végig is lehet járni mindent és érdemes is. Ami az árakat illeti, közel azonosak az otthoni, budapesti árakkal. Az élet itt ugyan olyan árban van, mint otthon, bár a fizetések messze alul maradnak. Az egyik erasmusos diák panaszkodott erről igen sokat, hogy a barátja eljött vele, akinek igen sokat kellett dolgoznia, hogy az albérletet, az étkezését és a szórakozást tudják finanszírozni. Igen erős az ellentét a felkapott, turista látványosságokkal teli környékek, valamint az egyszerű, hétköznapi kerületek között. Amennyiben olcsón szeretnék megvenni ugyanazt az árut, legyen az étel, vagy akár bármilyen használati cikk, érdemesebb elkerülni a turistaközpontokat.

Maltepe Egyetemi élet

Az egyetem területén lévő kollégiumokban, ebben a félévben, igen kevés erasmusos hallgató kért szállási elhelyezést (évenként változó árakkal, 150-200 € / hó). Ezen kevesek egyike voltam én is. A kollégiumok helyes kis lakóházak, melyek házanként 7 lakrészesek. 1-1 lakrészben konyha, fürdő és 3 szoba van, szobánként 2 ágygal. Ezek igen tágasak, kényelmesek, és télen igen jól fűtöttek. Nekem igen nagy az igényem a melegre télen, és néha még nekem is melegem volt. Viszont ami kivetni való van a lakrészekkel, az a konyha, valamint a főzési lehetőség, vagyis annak hiánya. 2 éve ugyanis kiszerezték a főzőlapokat – a szagelszívót meghagyva (???) –, mivel senki nem vette igénybe az ebédlőt. Ennek is megvolt a maga oka. A 360 YTL havi költség mindenkit elijesztett és mai napig elijeszt. Amennyiben bemegyünk Maltepe-re a hegyekből, úgy 2,5-7 YTL-ért étkezhethetünk.

A kollégiumokban igen erős és nyugati szemmel furcsa szabályok vannak életben. Ilyenek voltak például, hogy minden este alá kellett írni egy kifüggesztett papíron a nevünket 11-12 között, valamint hogy éjfél után nem mehettünk ki a házunkból. „A saját biztonságunk érdekében.” Mondták. Mostanság már kezdem megérteni, 5 hónappal a hátam mögött. Nem mintha annyira veszélyes környék lenne Maltepe, de mint mindenhol, itt is megtörténhet minden. A kollégiumok, a „yurt”-ok külön vannak osztva lány és fiú kollégiumokra, ahol az átjárás nem megengedett.

Az egyetem területén igen sok sportolási lehetőség kínálkozik, ha valakinek van anyagi háttere kifizetni. Tenisz, kosárlabda, kézilabda, focipálya van az egyetemen, saját konditerme van (havi kb. 60 YTL). A lányok számára különböző gimnasztikai órákat tartanak, valamint táncórákat is lehet venni. Szó szerint venni. Ami ingyenes, az az olimpiai méretű úszómedence használata. Ehhez azonban szükséges a hepatitis elleni védőoltás papírjának bemutatása. Sokan fellelkesedtek közülünk, amikor a sok használati ár mellett meghallották a medence ingyenes használatát, aztán ebből sem lett semmi, az oltási papírok kései, illetve le nem adása miatt. Én megpróbálkoztam a teniszezéssel még a letelejésén, ami összesen egy alkalomból állt. Ugyanis ki sikerült alkudnunk, hogy ingyenesen bemehessünk a pályára. Azután, amikor kiderült, hogy nincs ütőnk, két igen erősen használtat adtak a kezünkbe, majd 1 óra letelte után, amikor eldöntöttük, hogy ennek nincs semmi értelme ezekkel az ütőkkel,

elkezdtek nekünk magyarázni, hogy a tenisz egy minőségi sport. Erre egy igen erős összenézés után a tenisztársammal ott is hagytuk az egész sportrészeletet.

Az egyetem területén 3 kávézó, és 3 étterem, 1 mosoda és egy 5 csillagos hotel működik. Az élet itt is megáll azonban éjfélkor. Addig viszont aktívan járnak oda a hallgatók. 2 török játékkal ismerkedtem meg, illetve tanultam meg azok szabályait az egyik kávézóban. Amit a szobatársam mutatott meg nekem.

Az egyetemen igen erős szak az építészet és a jog, de ezeken kívül még számos szaknak ad otthont a Maltepe egyetem. Én öt tantárgyat vettem fel – Török és Spanyol nyelv, Kulturális ismeretek, Kultúrák közti menedzsment, és Digitális ismeretek –, öt különböző szakon. Először csak gazdasági tantárgyakat próbáltam felvenni, de végül a 3-ból csak 1-et indítottak. De még így is jól jártam, mivel a többi szak tárgyai is igen érdekesek voltak, és rengeteg újat tanultam belőlük. A tanárok nagyon szeretik azokat a diákokat, akik szeretnének tanulni, és minden erasmusosra úgy tekintenek, mint aki azért jött hozzájuk. Így ha bármilyen kérdésünk volt, mindig szívesen fogadták. Én jártam úgy, hogy a tanár azt mondta nekem, hogy ebben a témában ő nem szakértő, és máris bemutatott egyik kollégájának, akihez fordulhattam kérdéseimmel. Az órai anyagokat megkaptuk pendrive-on, a könyveket pedig, a suliban lévő fénymásoló üzletben tudtuk lefénymásolni, nem kellett megvenni őket. A félév során 2 vizsgát írtunk Török és Spanyol nyelvből. A félév végén pedig, egy vizsgánk volt Kulturális ismeretekből, valamint Kultúrák közti menedzsmentből, valamint előzőből egy, utóbbiból 2 beadandó feladatot – esszét – kellett leadnunk. Digitális ismeretekből egy egész féléves projektet kellett elkészítenünk, ami szó szerint egy kisfilm volt, melyre az anyagot egész féléven keresztül gyűjtöttük. Én nem érzem most sem úgy, hogy olyan nehezek lettek volna a vizsgák. Bár sokat készültem rájuk, az is igaz.

Közlekedés

Már az előzőekben is említettem szerviz kocsikat és kisbuszokat. Ezek a járművek az iskola tulajdonát képezik. Az ezekkel való utazás az erasmusos hallgatók számára ingyenesek. A szerviz kocsit csupán a koordinátor által tudjuk igénybe venni, orientációs programok által, illetve, ezt használjuk, amennyiben a reptérre szeretnénk eljutni. Más téma a szerviz busz. Ez a buszjárat köti össze az egyetemet – ami a hegyekben van –, Maltepével – ami Isztambul egyik kerülete –. Ezt bármikor igénybe vehetjük, amikor az közlekedik. Általában elég sűrűn, óránként jár.

Amennyiben Maltepe-ről el szeretnénk jutni az európai oldalra, úgy a szerviz busz végállomásától 2 sarokra lévő főutcán közlekedő Dolmusokat – kis kék buszokat – vehetjük igénybe, mely bemegy Kadiköy-ig. Itt 3 hajóállomás van, a jobb szélső megy Eminönü-be, ami már az európai oldal. Én rengetegszer tettem meg ezt az utat, ami nagyon is élvezetes,

kisebb fajta kirándulásoknak tudható be. Eminönü-től pedig már csupán 10 perc gyalog, illetve 2 villamosmegálló – 38-as villamossal – a turistaközpont, ahol található a Kék Mecset is többek között. A villamosokra, valamint a kompkokra egységes árak vannak, 1,30 YTL egy érem, amivel juthatunk a járművek megállóiba. A buszokra – kinézetük, mint itthon – változó jegyárak vannak, 1,25-1,50 YTL. A Dolmusokon rá kell kérdezni, hogy mennyibe kerül eljutni xy-ig. A sofőrök azonban nem beszélnek semmilyen nyelven, ezért érdemes a számokkal legalább tisztában lenni törökül.

Elképesztő közlekedési rendszer működik Isztambulban, erre fel kell készülni. Soha nem látott tömegekben állnak a buszok a végállomásokon, a kisbuszoktól a nagybuszokig 4 típusú buszt különböztetnek meg. Én többször is eltévedtem miközben igyekeztem volna vissza az egyetemre. Ráadásul a térkép sem volt nálam, így a kevesebb, mint 2 órás út megtétele 4 órába telt. A metróhálózatuk és a villamos vonalak azonban valamivel érthetőbbek. Hogy hogyan juthatunk el egyik helyről a másikra, az erasmus koordinátor, Burçin (Burdzsin) igen lelkesen igyekszik segíteni, térképek rajzolásával főleg. ☺

Látnivalók

♣ **Kék Mecset (The Blue Mosque):** A régi Bizánci Birodalom fővárosa volt Isztambul. Ez az idő bélyegezte meg megannyi építészeti stílusát Isztambul épületeinek, többek között a Kék Mecset megépítésében is szerepet játszott. Különössé a 6 minaret, valamint a kézzel készített kék és fehér növényi motívumokkal díszített kerámiákból kirakott belső tér teszi. Ezért hívják Kék Mecsetnek. Imádkozás előtt lábat mosnak, az erre a célra kint kialakított helységekben, hogy tisztán lépjenek be a szent Mecsetbe. Ott puha és hatalmas szőnyegre lépve nincs is szükség a durva cipőkre. A nők csupán úgy léphetnek be, ha hajukat elfedik, csak a kéz és az arc lehet fedetlen. Már térdig érő szoknyában sem léphetünk be. Ez akkor derült ki, amikor az első alkalommal az egyikőnk viselete éppen rövid szoknya volt. De semmi gond, ott adnak leplet, amivel ezen akadályok kiküszöbölhetőek. Így teljes mértékben beleélhetjük magunkat a helyi kultúrába.

♣ **Ayasofya:** Eredetileg bizánci ortodox bazilikának épült, később mecsetként használták, ma már csupán a látogatók örömeire szolgál. Szobatársam egy török lány mérnöknek tanult, nekik kötelező tananyagként szolgált az Ayasofya meglátogatása, és építészeti stílusának tanulmányozása. Amennyiben ide ellátogattok, tanulmányozzatok előtte a neten, vagy kérdezősködjetek helyieknél ennek lényegéről!

- ☛ **Hippodrom:** A világ legnagyobb valaha épített lóversenypályája is itt található meg, Isztambulban. Igazából, ebből már nem látszik semmi, csupán a később épített Obeliszk – melyek a hippodrom 2 végében helyezkednek el –, valamint egy Német szökőkút, amit sokkal később építtettek a német császár.

- ☛ **Bazilika Ciszterna (Yerebatan Sarayı):** Az

egyik legnagyobb víztározónak tartják nyilván Isztambulban. Pár oszlop kőből faragott ókori istennő, Medúza – az ókori istennő története is igen misztikussá teszi a föld alatti épületet – fején támaszkodik meg. Ami még érdekessé teheti ezt a helyet a James Bond rajongók körében, hogy ez adott helyszínt – ugyan kis időre – az „Oroszországból szeretettel” című film forgatásakor.

- ☛ **Topkapi:** Ez az a hely, amiről nem elég mesélni, látni kell! Minden, ami Törökország, azt ez a múzeum magába foglalja. Én bevallom töredelmesen kétszer is megfordultam itt, bár nem egy könnyű séta körbejárni. Legalább 2 óra kell a kényelmes végignézéséhez. Hatalmas udvarai, az épületekben pedig, megannyi kisebb múzeum található. Ezekben megtekinthetjük többek között az Oszmán Birodalom alatt készült, kézzel készített török szőnyeget – nem is egybe hatalmas drágaköveket szőttek –, a császár trónjait, kapott ajándékait, valamint a kedvencemet is, a világ legnagyobb gyémántját. ☺ Az ára 10 YTL, viszont ha meg szeretnénk nézni a háremet – ami szintén egy külön élmény –, még külön 10 YTL-t ki kell fizetnünk. Nekem ez a hely volt a kedvencem mind közül!

- ☛ **Grand Bazar (Kapalıçarşı):** A világ egyik legnagyobb fedett piaca. Én sokszor próbáltam már végig járni, hogy mindent lássak, de szerintem egyszer sem sikerült

egyben látnom a bazárt. Viszont itt is sikerült rendszeresen eltévednünk, és volt, hogy percekig kerestük csak a kijáratot. Ékszerek tekintetében engem konkrétan szőke nőnek néztek, és valami hatalmas árat ajánlottak fel nekem többszöri alkudozás után is. Én udvariasan megköszöntem, sarkon fordultam és kimentem a boltból. Maltepén is körbekérdezgettem, ahol elsőre

is alacsonyabb árat mondtak az aranyra, mint a Grand Bazárban. Viszont a többi

termék azonos árban van ott, és ha ügyesek vagyunk, akkor lehet belőlük alkudni. Igen sokan álltak az utunkba sétánk közben, hogy eladják portékájukat, ami először még zavaró volt, aztán jókat neveltünk rajtuk.

- ☉ **Boszporusz híd:** Sokat emlegették nekem, hogy milyen szép és hatalmas, de amikor török lányokkal látogattunk el este a lába aljánál lévő egyik étterembe, csupán egy török almateát ittam meg, ugyanis a híd látványa teljesen lehengerelt. Folyamatosan fényképeztem. Ugyanis a híd, különböző színekkel van megvilágítva, és időnként a színek végigfutnak az egész hídon, mintha élne! Sajnos nem lehet gyalog felmenni a függőhídra, viszont később rengetegszer mentem rajta keresztül kocsival. Viszont busz is megy át rajta, ha valakinek nem adódik alkalma autóba szállni.

- ☉ **Galata torony:** Amikor először akartunk bejutni, kísérletünk meghiúsult, ugyanis éppen egy nagyobb városnézésből érkeztek a toronyhoz, és előttünk zárt be. Viszont még az ára – 15 YTL – sem riasztott el bennünket, az újbóli próbálkozástól. A torony tetején egy étterem is működik, ám az eléggé drága. A torony tetejéről, az étterem mellett van a kijárat, ahol körbe lehet sétálni az építményt, és ahonnan igen messzire el lehet látni Isztambulban.

- ☉ **Taksim tér és Istiklal sétálóutca:** Az éjszakai élet központja! A helyi szokások nem igen tartják illőnek az éjszakai életet, de mivel Isztambulba igen sok turista fordul meg, eléggé kedvelt hely lett ez a terület. Nappal a sétáló utcában található üzletek, éttermek, sőt mozik keltik fel a turisták figyelmét, míg éjszaka a kivilágított utcákban nappal elbűjő diszkók, pub-ok nyitják meg kapuikat. Én a Francia utcát ajánlanám az oda látogatóknak, ami a Galata toronytól nincs is messze, bár igen eldugott helyen van. Illetve a Melek bár – törökül Angyalt jelent – ajánlanám. Igen borsós belépő ára van – csoportos látogatásunkkor kaptunk kedvezményt, amit persze kértünk, így 10 YTL volt fejenként –, viszont a 4. emeleten található, és panorámaablakai elképesztő kilátást adnak a városra.

- **Lengyel negyed (Polonezköy):** Egy lengyel lány fülébe jutott, hogy Isztambul egyik külkerületében található egy lengyelek lakta rész. Ugyanis Lengyelországból sokan menekültek ide a zsidóüldözés elől. Nem is kellett más, karácsony előtt egy héttel el is látogattunk oda, orientációs program keretében. Egyik ottani étteremben karácsonyi lengyel ebédet vártak, amiből számomra a második fogás igen

nehezemre esett az elfogyasztása. Mostmár tudom, hogy nem az esetem a lengyel konyha.

- **Üzleti negyed (Levent):** Karácsonykor egymagam maradtam a kollégiumban, és amikor ez a menedzser fülébe jutott, nem is hagyta szó nélkül. Rögtön meghívott a lakásába a családjához, majd 2 nap múlva egy kisebb fajta családi Isztambuli körutazásra invitált, annyira kedvesen, hogy nem tudtam – és nem is akartam – nemet mondani. A kirándulás alatt körbekocsikáztuk egész – tényleg egész! – Isztambult, megmutattak nekem mindent, a leghatalmasabb bevásárlóközpontot is a városban, valamint az Üzleti negyedet, ahova már több hónapja készültem ellátogatni. Ez a része Isztambulnak, mint egy más világ, tornyosulnak az üzletházak, a legmodernebb épületek, és egyben a legdrágább helye is a városnak. Mintha nem is Törökországban, hanem valamelyik nyugati országba csöppentem volna.

- **Hercegek szigetei (Princes' Islands):** Ez egy 4 szigetből – Kınalı, Burgaz, Heybeli és Büyükada – álló szigetcsoport, Isztambul partjainál. Eminönütől, Üsküdartól,

Karaköytől, Kadiköytől és Bostancıtól is indul többek között komp a szigetekre. A komp ára mindenhol azonos, 1,30 YTL. Én a 2. – Burgaz –, valamint a 4. – Büyükada – szigeten voltam. Először az utóbbi szigetre látogattunk el, ami a legnagyobb sziget a négy közül. Itt egy lovas kocsival körbe is jártuk a szigetet, ami igen jó volt, ugyanis először

80 YTL-ért árulták a nagy körutazást, 40-ért a kicsit. Ezen addig gondolkodtunk, hogy elvitték a kocsit mások. A következő pedig, a nagykörutat 40 YTL-ért ajánlotta fel. Tehát itt sem kell elriadni az alkudozástól, és az 1. felajánlott árat TILOS elfogadni! Körbe lehetett volna biciklivel is járni a szigetet, de az életveszélyes a szabadon kóborló kutyák miatt. Ezen a szigeten csak igen komoly pénz ellenében lehet strand közelébe jutni. Ezért mentünk el a második szigetre – Burgaz – és ott kifürödtük magunkat egy hétre rá. Ugyanis nőknek csupán ezeken a szigeteken lehet napozni és fürödni, Isztambul többi részét pedig, a helyi férfiak sajátítják ki.

- **Şişli kerület főutcája:** Isztambul második leglátványosabb utcája, tele üzletekkel, éttermekkel. Főleg este látványos, csakúgy, mint Istiklal sétálóutca.
- **Múzeumok:** Ezekből rengeteg fajta található Isztambulban, az ember kedvére válogathat belőlük. Mi egy Hadtörténeti Múzeumba, valamint egy Régészeti Múzeumba látogattunk el. Előzőnél pont elkaptunk egy előadást, melyben azt mutatták be, hogy nem is olyan régen, hogyan vonultak hadba a törökök, milyen indulókat énekelve, kornak megfelelő ruhákba bújva.

Mindezekon kívül természetesen még rengeteg látnivaló, mecset, Múzeum, városrész, épület és utca vár a látogatókra.

Szokások

Mivel az ország lakosainak több mint 99%-a iszlám vallású, hagyományaik, ünnepeik, szokásaik eltérnek a keresztény szokásoktól. Az őszi félévben egymást érik az ünnepek, többek között ezért is érdemes ekkor ide látogatni. Én részese lehettem a Ramazan, majd a Bayram ünnepnek, de karácsony előtt is szünidő van – bár csupán 3 nap –. Mint majdnem minden ünnepük lényege a szegények, az otthonatlanok megsegítése, helyzetük átélése. A nyári félévben szinte nincs is ünnepük, akkor az iskoláé a főszerep.

A megannyi érdekes szokás között szerepel az is, hogy tömegközlekedési járművön nő csupán nő mellé ülhet. Ez elméletben igen jól működik, a gyakorlatban azonban sokszor lehet ennek ellentétét látni, azonban törekszenek ezen szokás megtartására. Ugyanis, amennyiben egy nő mellé ül egy férfi, úgy a férj feltételezi, hogy a nőnek valami köze van a férjéhez. De hogy a tömegközlekedésnél maradjak, érdekes le- és felszállási formát alakítottak ki a helyiek. Senki nem mozdul, amennyiben az ajtó kinyílik, mindenkinek magának kell megoldania amennyiben el akarja hagyni a villamost, stb., vagy akár fel akar szállni rá. Ez igazából akkor érdekes, amikor zsúfolásig vannak a járművek. Igen sokszor alakul ki igen hosszú sor még az autópályákon is, ami szinte már megszokott jelenség Isztambulban. A rendőrök éppen ezért inkább arra figyelmeztetnek, hogy haladjon a jármű – gyorsaságra intenek –, nem úgy, mint Magyarországon, ahol inkább óvatosságra intenek. A kocsik, buszok gyakran dudálnak egymásra, hogy jelezzék ki merre tart éppen. Ezen nem kell meglepődni, az először káosznak tűnő forgalmi rendben utat tört magának a fejes fejtelenség.

Az éttermeknek is megvannak a maguk furcsaságai. Például nekem 4 hónapomba került megtudnom, hogy nem a két szép szememért ajánlották fel étkezés után a teát ingyen. Ez a legtöbb török étteremben szokás. Valamint az is, hogy a távozó vendégek kezére kölnit locsolnak, melynek egyrészt tisztító hatása, másrészt igen kellemes illata van. Amennyiben ezzel kínálnak, nem kell félni kezet nyújtani!

Időjárás

Erről csak annyit írnék, hogy nyáron elképesztő a hőség, télen viszont nagyon hideg van a Boszporusz és a tengerek közelsége miatt. Mivel az Egyetem a hegyekben van, a hőmérséklet 3-4 fokkal alatta van Maltepe többi részétől. Én például, amikor készültem az európai oldalra, a hegyekből indulva úgy véltem elfér a szövetkabát. Az európai oldalon viszont le kellett vetnem a kabátomat és a kardigánomat is.

Hasznos tanácsok:

- 1) Isztambulba való érkezés után – amennyiben otthon nem váltottunk török lírát – a reptéren azonnal váltsunk be helyi pénzből. Ugyan elfogadnak Eurót és Dollárt is, de csak igen kevés helyen!
- 2) Tömegközlekedés használata előtt győződjünk meg arról, hogy van nálunk elég apró – 1 YTL, 50 kurus (mint nálunk a fillér volt), 10 kurus –, ugyanis legtöbb helyen nem adnak vissza – nem tudnak –.
- 3) Amikor taxival utazunk, jó, ha van nálunk 10, illetve 5 YTL, valamint egy kis apró. Legtöbb taxis ugyanis nem tud visszaadni.
- 4) Vitamin pótlására alkalmas gyógyhatású készítményt hozzunk magunkkal.
- 5) Vízből ne igyunk, bár az egyetem területén tisztább a csapvíz, mégis előtte forraljuk fel a vizet, majd hagyjuk kihűlni, ez költségtakarékosabb. Viszont ez csupán az egyetem területén lévő kollégiumi épületekre igaz!!! Amennyibe albérletben szállunk meg, úgy inkább vegyünk vizet a boltból.
- 6) Ha lehet, először csoportosan, térképpel a kezünkben kíséreljük meg felderíteni a várost. Kisebb a veszélye az eltévedésnek. Ha viszont mégis bekövetkezik, azonos nemű lakoshoz, vagy rendőrhöz forduljunk útbaigazításért.
- 7) Lányok figyelmébe ajánlanám, az idegen török férfiaknak teával való kedveskedésének visszautasítását, minden körülmények között! Valamint az útbaigazítást vagy nőtől, vagy rendőrtől kérje.